

Datum van inontvangstneming : 01/03/2022

Zaak C-770/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

13 december 2021

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Sofia-grad

Datum van de verwijzingsbeslissing:

23 november 2021

Verzoekende partij:

„OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTELVERTRIEB” GMBH

Verwerende partij:

Direktor na Teritorialna direksia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi”

Voorwerp van het hoofdgeding

Vaststelling van de douanewaarde van landbouwproducten van oorsprong uit derde landen, die de grondslag vormt voor de berekening van de verschuldigde invoerrechten en btw. Situatie waarin de aangegeven transactiewaarde aanzienlijk hoger is dan de standaardinvoerwaarde die de Commissie voor dezelfde goederen heeft vastgesteld, maar de importeur met verlies verkoopt nadat hij zijn kosten in aftrek heeft gebracht. Situatie waarin de importeur geen handelscontract voor de invoer, maar andere documenten overlegt om de invoer en de verrichte betaling te bewijzen. Mogelijkheid dat de importeur en zijn afnemer (een supermarktketen), wegens jarenlange handelsbetrekkingen, als „verbonden personen” worden aangemerkt, waarbij de prijs van de ingevoerde goederen door deze verbondenheid werd „beïnvloed”.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van afgeleid Unierecht overeenkomstig artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Moet – in het licht van artikel 70, lid 1, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, gelezen in samenhang met artikel 75, lid 5, eerste alinea, en lid 6, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 van de Commissie tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit – ervan worden uitgegaan dat de volgende elementen van belang zijn voor de beoordeling van de in artikel 70, lid 3, onder d), van het douanewetboek geformuleerde voorwaarde dat „de koper en de verkoper [...] niet verbonden [zijn]”, met het oog op de toepassing van de transactiewaarde van goederen voor douanedoelinden in het kader van een specifieke douaneaangifte inzake de invoer van groenten:

– de gegevens over de rechtsbetrekkingen tussen de partijen die betrokken zijn bij de invoer van de goederen en de verkoop van dezelfde goederen op het eerste handelsniveau in de Unie, en met name de gegevens over reeds lang bestaande en doorlopende leveringen van goederen van dezelfde soort, in significante hoeveelheden en voor een significante waarde, waardoor niet kan worden geconcludeerd dat de relatie toevallig tot stand is gekomen in het kader van de te beoordelen betrokken invoer;

– de gegevens over de voor de leveringen uitgereikte facturen, de betaling van de prijs, de opnemings van de facturen in de boekhouding en in de btw-boekhouding van de importeur en het voor de betrokken invoer toegepaste recht op aftrek;

– de omstandigheid dat de aangegeven transactiewaarde van de te beoordelen betrokken invoer aanzienlijk hoger is dan de standaardinvoerwaarde voor dezelfde goederen die door de Commissie is vastgesteld voor de toepassing van invoerrechten in de groentesector, terwijl dezelfde goederen in de Unie met verlies worden verkocht;

– de omstandigheid dat de importeur noch een handelscontract in verband met de betrokken invoer, zoals vereist door de douaneautoriteiten, noch een document betreffende enige andere rechtsbetrekking tussen de contractpartijen heeft overgelegd?

Indien de genoemde omstandigheden relevant zijn, kunnen de importerende handelaar en de exporterende handelaar of de importeur en de afnemer op het eerste handelsniveau in de Unie op grond van die omstandigheden dan worden

aangemerkt als „in zaken verbonden”^{*} personen respectievelijk als verbonden personen in de zin van artikel 127, lid 1, onder b), en artikel 142, lid 4, onder b), van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie?

Indien de genoemde omstandigheden weliswaar relevant zijn, maar ontoereikend zijn om de handelaren als verbonden personen te beschouwen, moet dan voor de verificatie krachtens artikel 75, lid 6, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 worden beoordeeld of de relatie tussen de handelaren van invloed is geweest op de vaststelling van de hogere prijs voor de desbetreffende invoergoederen, teneinde de ontwijking van douanerechten en de derving van belastinginkomsten voor de begroting van de Unie tegen te gaan, mede rekening houdend met de daaropvolgende verkoop met verlies op het eerste handelsniveau in de Unie?

2. Kan uit artikel 47, lid 1, en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, gelezen in samenhang met het recht van de importeur om beroep in te stellen krachtens artikel 44, lid 1, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, de verplichting van de douaneautoriteiten uit hoofde van artikel 29 juncto artikel 22, lid 7, van het douanewetboek om hun beschikking te motiveren, de omstandigheden van het geval en rekening houdend met het feit dat de rechter in eerste aanleg in het kader van het beroep tegen de beschikking de rechtmatigheid van die beschikking ambtshalve moet onderzoeken, ook in het licht van aspecten die in het beroep niet aan de orde zijn gesteld, en ambtshalve nieuwe bewijzen moet verzamelen en deskundigen moet aanwijzen, worden afgeleid dat:

– de voorwaarde van artikel 70, lid 3, onder d), van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, dat „koper en verkoper [...] niet verbonden [zijn], of hun verbondenheid [...] niet van dien aard [is] dat de prijs erdoor wordt beïnvloed”, voor het eerst kan worden vastgesteld in de gerechtelijke procedure, of moet de douaneautoriteit deze vraag reeds beoordelen in het kader van de motivering van de bestreden beschikking?

– ingeval de importeur, hoewel hij de procedurele mogelijkheid had, niet uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij de waarde van de ingevoerde goederen zal vaststellen volgens de aftrekmethode van artikel 74, lid 2, onder c), van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, het wegens de expliciete vervaltermijn voor de genoemde vaststelling in strijd zou zijn met artikel 75,

^{*} Opmerking van de vertaler: In de Bulgaarse versie van de uitvoeringsverordening staat „door de wettelijke bepalingen erkende handelspartners”.

leden 5 en 6, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 van de Commissie tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit, indien deze waarde voor het eerst zou worden vastgesteld in het kader van het beroep tegen de beschikking, mede gelet op de bezwaren van de importeur die zijn gebaseerd op het feit dat de verkoopprijs voor de goederen in de Unie dicht bij de aangegeven transactiewaarde ligt?

3. Volgt uit artikel 75, lid 5, vierde alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 van de Commissie tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit, waarin is bepaald dat „*de importeur [...] alle documenten ter beschikking [stelt] die nodig zijn voor de uitvoering van de relevante douanecontroles met betrekking tot de verkoop en de afzet van alle producten van de partij in kwestie*”, in het licht van de uitlegging in punt 1 van het dictum van het arrest van het Hof van Justitie van 11 maart 2020, BV, C-160/18, EU:C:2020:190, voor het bewijs van de aangegeven transactiewaarde overeenkomstig artikel 70, lid 1, van het douanewetboek van de Unie in de omstandigheden van de onderhavige zaak dat:

– de douaneautoriteiten en, in het kader van het beroep, de rechter verplicht zijn om de omstandigheid dat de ingevoerde goederen – groenten – in de Unie met verlies worden verkocht, in aanmerking te nemen als een ernstige aanwijzing dat de aangegeven invoerprijs kunstmatig was opgedreven, mede ten behoeve van de beoordeling van de verbondenheid van de personen, waardoor de aangegeven transactiewaarde werd beïnvloed, met name, onder meer, om ontwijking van douanerechten en derving van belastinginkomsten tegen te gaan?

– de importeur verplicht is een contract of een ander gelijkwaardig document over te leggen ten bewijze van de prijs die voor de goederen moet worden betaald wanneer zij worden verkocht voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie, of volstaat het bewijs dat de aangegeven waarde van de goederen werd betaald bij de invoer? of

– dat de importeur enkel de uitdrukkelijk in artikel 75, lid 5, vierde alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 genoemde documenten moet overleggen ten bewijze van de aangegeven transactiewaarde bij de invoer van groenten, zodat de omstandigheden met betrekking tot de verkoop van dezelfde goederen in de Unie met verlies irrelevant zijn voor de beoordeling overeenkomstig artikel 75, lid 6, van deze verordening met betrekking tot de niet-aanvaarding van de transactiewaarde en de vaststelling van het invoerrecht?

4. Volgt uit artikel 75, leden 5 en 6, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 van de Commissie tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit, en uit de uitlegging in het arrest van 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary Kft., C-291/15, EU:C:2016:455, dat in de omstandigheden van het

hoofddeding de douanewaarde bij invoer van groenten uit derde landen niet hoeft te worden vastgesteld aan de hand van de aangegeven transactiewaarde, indien:

- de aangegeven transactiewaarde aanzienlijk hoger is dan de standaardinvoerwaarde die door de Commissie voor dezelfde goederen is vastgesteld voor de toepassing van invoerrechten in de groentesector;
- de douaneautoriteit de echtheid van de factuur en het bewijs van betaling van de prijs van de goederen, die zijn overgelegd om aan te tonen dat de invoerprijs daadwerkelijk werd betaald, niet betwist of anderszins in twijfel trekt;
- de importeur, ondanks een verzoek daartoe van de douaneautoriteit, geen contract of enig ander gelijkwaardig document heeft verstrekt waaruit de prijs blijkt die voor de goederen moet worden betaald wanneer zij voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie worden verkocht, met inbegrip van aanvullend bewijs van de aspecten van de goederen die een economische waarde vertegenwoordigen, welke de hogere waarde bij de aankoop van de exporteur rechtvaardigen, [zoals] voor een biologisch product of een bijzondere kwaliteit van de betrokken partij groenten?

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 41, 47 en 51

Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek”), in het bijzonder artikel 1, artikel 22, lid 6, artikel 29, artikel 44, lid 1, artikelen 69, 70, 71, 74 en artikel 163, lid 1

Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, in het bijzonder artikel 127, lid 1, onder b), artikelen 128 en 132, artikel 134, lid 1 en lid 2, onder b), en artikelen 140, 142, 145 en 148

Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, in het bijzonder overweging 147 en artikel 181, leden 1 en 2

Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2017/891 van de Commissie van 13 maart 2017 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit en tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de in deze sectoren toe te passen

sancties en tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie, in het bijzonder artikel 73, onder a), en artikel 75

Aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie

Arrest van 18 juli 2013, Consiglio nazionale dei geologi, C-136/12, EU:C:2013:489

Beschikking van 7 maart 2013, Euronics Belgium, C-343/12, EU:C:2013:154

Arrest van 12 december 2013, ██████████ e.a., C-116/12, EU:C:2013:825

Arrest van 21 januari 2016, ██████████ C-430/14, EU:C:2016:43

Arrest van 12 oktober 2017, X, C-661/15, EU:C:2017:753

Arrest van 19 oktober 2017, Europamur AlimentacHon, C-295/16, EU:C:2017:782

Arrest van 20 december 2017, ██████████ C-529/16, EU:C:2017:984

Arrest van 11 maart 2020, BV, C-160/18, EU:C:2020:190

Arrest van 25 juni 2020, Ministerio Fiscal, C-36/20 PPU, EU:C:2020:495

Aangevoerde nationale bepalingen

Administrativnoprotsesualen kodeks (wetboek van bestuursprocesrecht), in het bijzonder artikelen 145, 161 en 171

Zakon za mitnitsite (douanewet), in het bijzonder artikel 19, leden 1 en 7, artikel 220, lid 1

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 Op 23 april 2019 heeft „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB” GmbH (hierna: „OGL Food”, „importeur” of „verzoekster”) een douaneaangifte ingediend bij het Mitnicheskó byuro Svilengrad (douanekantoor Svilengrad, Bulgarije). OGL Food heeft aangifte gedaan van de invoer van verse courgettes, met een nettogewicht van 4 800 kg en van oorsprong uit de Republiek Turkije, in Bulgarije, die bestemd waren om in het vrije verkeer te worden gebracht voor eindverbruik. De aangegeven douanewaarde per 100 kg bedroeg omgerekend 90,81 EUR.
- 2 De aangegeven prijs van de ingevoerde goederen bedroeg 3 916,80 EUR. Deze prijs kwam overeen met de waarde op de handelsfactuur die op 19 april 2019 door de exporteur was opgesteld. Voorts waren ook kosten gedeclareerd, waarvan het

totale bedrag volgens de douaneautoriteiten 109,60 EUR per 100 kg beliep en die overeenkwamen met de kosten die de importeur had gemaakt om de litigieuze goederen aan te kopen.

- 3 Aangezien de voor de betrokken invoer gedeclareerde douanewaarde meer dan 8 % hoger lag dan de standaardinvoerwaarde voor courgettes die door de Europese Commissie voor die dag (23 april 2019) *erga omnes*, met inbegrip van Turkije, was vastgesteld op 53,80 EUR per 100 kg, heeft de importeur een zekerheid van 982,17 Leva (BGN) gesteld overeenkomstig artikel 75, lid 2, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 en artikel 148 van verordening (EU) nr. 2015/2447.
- 4 Voorts verlangden de douaneautoriteiten van de importeur dat zij overeenkomstig artikel 75, lid 5, eerste alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 aantoonde dat de goederen waren afgezet tegen zodanige condities waaruit bleek dat de aangegeven douanewaarde juist was. Op 23 mei 2019 heeft de importeur de volgende bewijzen overgelegd: aankoopfactuur voor de goederen, transportfactuur, internationale vrachtbrief, factuur betreffende de verkoop van de goederen op het eerste handelsniveau, pakbonnen, ontvangstbevestigingen van leveringen, referentieberekeningen voor de vaststelling van de verkoopprijs op basis van de aankoopprijs, uittreksels van facturen voor invoer en verkoop alsook btw-aangiften voor de belastingtijdvakken januari tot en met april 2019, aankoop- en verkoopregisters, enz. Op basis van deze documenten heeft de importeur, met vermelding van de verschillende bestanddelen van de prijsvorming, de verkoopprijs voor de courgettes vastgesteld op 1,06 per kg of 106,00 EUR per 100 kg, die berustte op de aankoopprijs exclusief btw. De importeur vordert terugbetaling van de voor de betrokken goederen gestelde zekerheid van 982,17 Leva (BGN).
- 5 De douaneautoriteiten stelden, op grond van hun bevinding dat de bij de latere verkoop aangerekende prijs van 106,00 EUR per 100 kg lager was dan de aankoopprijs van 109,[60] EUR per 100 kg voor dezelfde goederen, vast dat de afzetvoorwaarden niet afdoende waren aangetoond en dat de voor de betrokken goederen gestelde zekerheid als invoerrecht moest worden ingehouden.
- 6 Bij beschikking van 30 oktober 2020 heeft de Direktor na Teritorialna direksia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi” (directeur van de regionale directie „douane Plovdiv” bij de centrale douaneautoriteit, Bulgarije) overeenkomstig artikel 75, lid 5, derde alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 geweigerd om de door de importeur gestelde zekerheid vrij te geven en deze ingehouden als een verschuldigd invoerrecht, dat op basis van de standaardinvoerwaarde van de goederen werd herberekend.
- 7 Voorts werden correcties aangebracht in de douaneaangifte. Ingevolge die correcties werd bij de bestreden beschikking een nieuwe belastingschuld voor de invoer van de litigieuze goederen vastgesteld: een te boeken invoerrecht ten

bedrage van 982,17 Leva (BGN) en ten onrechte over de invoer van de goederen betaalde btw ten bedrage van 498,51 Leva (BGN).

8 De beschikking van de douaneautoriteit is, samengevat weergegeven, gemotiveerd als volgt:

„8.1. Op grond van artikel 181, lid 2, van verordening (EU) nr. 1308/2013 ligt de aangegeven waarde 8 % hoger dan de standaardinvoerwaarde voor die dag, aangezien de importeur heeft aangegeven dat zij de litigieuze goederen, ‚courgettes’, heeft aangekocht tegen een prijs van 90,81 EUR per 100 kg. Dezelfde goederen hadden op de markt in de Republiek Turkije een standaardinvoerwaarde van 53,80 EUR per 100 kg. De importeur had moeten bewijzen dat de door haar aangegeven hoge prijs niet was opgedreven om geen douanerechten te hoeven betalen. Om te bewijzen dat de hogere prijs van de goederen gerechtvaardigd was, had zij bijvoorbeeld documenten kunnen overleggen waaruit bleek dat de goederen tot de categorie van de biologische producten behoorden of van een bijzondere kwaliteit waren. Noch in de litigieuze douaneaangifte, noch in de begeleidende documenten waren de goederen gedeclareerd als biologische producten. Integendeel, in het normcontrolecertificaat met betrekking tot de overeenstemming met de EU-handelsnormen voor courgettes was klasse 1 vermeld.

8.2. Bij de controle of de aangegeven douanewaarde juist was, is rekening gehouden met de informatie dat de goederen na invoer met verlies waren verkocht. De douaneautoriteit kwam op grond van het in artikel 75 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 gebruikte werkwoord „bewijzen” tot de conclusie dat de Uniewetgever niet uitsluitend de overlegging van documenten betreffende de verkoop van de goederen, ongeacht de prijs, voor ogen had.”

9 De importeur heeft tegen deze beschikking beroep ingesteld bij de verwijzende rechter.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

10 **Verzoekster betoogt dat** de beschikking onrechtmatig is wegens schending van wezenlijke regels van de procedure om de aangegeven douanewaarde te bewijzen overeenkomstig artikel 75 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 van de Commissie, wegens strijdigheid met het materiële recht en wegens onverenigbaarheid met het doel van de wet. Verzoekster heeft gevolg gegeven aan het verzoek van de douaneautoriteiten om aanvullende bewijzen te verstrekken. Deze bewijzen bevestigden de bij invoer aangegeven transactiewaarde en het feit dat aan de voorwaarden van artikel 70, lid 3, van het douanewetboek was voldaan. De goederen waren gekocht en opgenomen in de boekhouding van de onderneming tegen de prijs die bij invoer was aangegeven en daadwerkelijk aan de verkoper was betaald. De douanedienst heeft ten onrechte alle overgelegde

bewijzen verworpen zonder ook maar één van de overgelegde documenten te betwisten of deze vals of vervalst te achten.

- 11 De douaneautoriteiten hebben geen rekening gehouden met de bijzonderheid van het geval. De litigieuze goederen waren bestemd voor het Bulgaarse filiaal van de internationale detailhandelsketen Lidl. Het ging niet om een eenmalige levering, maar om een levering in het kader van een langdurige zakelijke relatie die tot doel heeft het hele jaar door verse groenten en fruit te leveren. Deze (doorlopende en het hele jaar durende) relatie vereist een flexibele aanpak bij de vaststelling van het financiële eindresultaat en de commerciële winst. Binnen het tijdsbestek van een maand boekt de onderneming winst met de verkoop van goederen van dezelfde soort, ongeacht de afzonderlijke verkopen, tegen prijzen die lager zijn dan de douanewaarde. Uit de prijs waartegen de goederen op de Europese markt worden verkocht, blijkt dat de informatie in de douaneaangifte juist was. De totale hoeveelheid ingevoerde goederen werd aan Lidl verkocht, zodat het ging om een verkoop van ingevoerde goederen „in de grootste samengevoegde hoeveelheid” in de zin van artikel 74, lid 2, van het douanewetboek. De standaardinvoerwaarde was veel lager dan de verkoopprijs na invoer. Dienaangaande werden bewijzen overgelegd waaruit bleek dat de importeur en de ondernemingen in de keten niet met elkaar verbonden waren en niet „door de wettelijke bepalingen [worden] erkend als in zaken verbonden” personen in de zin van artikel 70, lid 3, van het douanewetboek.
- 12 Volgens verzoekster is met artikel 75, lid 5, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 (en met name de formulering „stelt de importeur [...] alle documenten ter beschikking die nodig zijn voor de uitvoering van de relevante douanecontroles”) niet een verplichting ingevoerd om aan te tonen dat de verkoop winstgevend is. Voordien was er geen sprake van voorwaarden of eisen met betrekking tot de documenten ten bewijze van de aangegeven douanewaarde, en er was geen reden om achteraf extra criteria in te voeren. Indien de voornoemde bepaling anders was bedoeld, zou de Europese wetgever ongetwijfeld hebben voorzien in een uitdrukkelijke verplichting om een positief financieel resultaat aan te tonen.
- 13 **Verweerder komt op tegen het beroep** in zijn geheel, betoogt dat de beschikking in alle opzichten rechtmatig is en verzoekt het beroep te verwerpen.
- 14 Hij betoogt dat de douaneautoriteiten bij de controle of de aangegeven overeenkomst over de prijs juist was, rekening hebben gehouden met omstandigheden met betrekking tot de goederen die de hogere prijs hadden kunnen rechtvaardigen. De importeur heeft echter geen informatie verstrekt waaruit bleek dat de goederen van een bijzondere kwaliteit of biologische producten waren. Vanuit verweerders oogpunt is er geen redelijke verklaring waarom handelaren die elkaar goed kennen, afspraken kunnen maken over grote hoeveelheden goederen, maar geen lagere prijzen kunnen onderhandelen. Behalve in uitzonderlijke omstandigheden geldt de marktlogica dat de handelaar de

goederen verkoopt tegen een hogere prijs dan de aankoopprijs. Onder normale omstandigheden worden handelstransacties gesloten om winst te maken.

- 15 Verweerder is van mening dat het geschil in de eerste plaats betrekking heeft op de vaststelling van de douanewaarde, die de basis vormt voor de berekening van de invoerrechten en de belasting over de toegevoegde waarde. Volgens hem moet de toepassing van de bijzondere voorschriften van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891, die uitsluitend regelingen voor de sector groenten en fruit bevatten, voorrang krijgen op die van de algemene voorschriften van het douanewetboek. De onderneming voert aan dat de methode voor de vaststelling van de douanewaarde overeenkomstig artikel 74, lid 2, onder c), van het douanewetboek van toepassing is op de aan de orde zijnde invoer, maar volgens verweerder is deze methode niet van toepassing.
- 16 Met betrekking tot het begrip „partij” in artikel 73, onder a), van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 is verweerder van mening dat een analyse van de omstandigheden van invoertransacties over een langere periode, onder meer op maand- of jaarbasis, uitgesloten is. De gegevens over de verkoop van goederen van dezelfde soort, in welke periode ook, zijn volgens hem dan ook irrelevant. Deze conclusie vindt volgens hem ook steun in artikel 148, lid 1, van verordening (EU) nr. 2015/2447, volgens hetwelk de zekerheid een individuele zekerheid is die één enkele transactie dekte.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 17 Wat de **relevantie van de gestelde vragen** betreft, beklemtoont de verwijzende rechter dat de genoemde bepalingen van de gedelegeerde verordening nog niet zijn uitgelegd door het Hof van Justitie. Ook artikel 70, lid 3, van het douanewetboek met betrekking tot verbonden personen die „door de wettelijke bepalingen [worden] erkend als in zaken verbonden” is nog niet uitgelegd. Voorts bevatten deze bepalingen geen verwijzing naar het recht van de lidstaten. De verwijzende rechter herinnert eraan dat de eenvormige toepassing van het Unierecht en het gelijkheidsbeginsel vereisen dat de bewoordingen van een bepaling van Unierecht die voor de vaststelling van de betekenis en de draagwijdte ervan niet uitdrukkelijk verwijst naar het recht van de lidstaten, in de regel in de gehele Unie autonoom en op eenvormige wijze moeten worden uitgelegd, niet alleen rekening houdend met de letterlijke formulering van de bepaling, maar ook met de context ervan en de doelstelling van de betrokken regeling (arrest van 25 juni 2020, Ministerio Fiscal, C-36/20 PPU, punt 53 en aangehaalde rechtspraak).
- 18 Met betrekking **tot de prejudiciële vragen** stelt de verwijzende rechter vast dat in de nationale rechtspraak inzake artikel 75, lid 5, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 de opvatting heerst dat de door OGL Food aangegeven transactiewaarde wordt bewezen aan de hand van de overeenstemming tussen de door de importeur verstrekte informatie en het bewijs van betaling – de factuur –

dat door de exporteur is opgesteld. Gelet op de bewoordingen van artikel 70, lid 1, van het douanewetboek, volgens welke de transactiewaarde de betaalde of te betalen prijs is, aanvaardt de verwijzende rechter dat de betalingsgegevens in de handelsfactuur kunnen worden beschouwd als een bewijs van de transactiewaarde, zoals verzoekster betoogt. Volgens de verwijzende rechter is het bewijs van betaling op zich evenwel ontoereikend, aangezien artikel 70, lid 3, van het douanewetboek, dat de voorwaarden voor de toepasselijkheid van de transactiewaarde bevat, onder d) als voorwaarde stelt: „koper en verkoper zijn niet verbonden, of hun verbondenheid is niet van dien aard dat de prijs erdoor wordt beïnvloed”.

- 19 In dit verband merkt de verwijzende rechter op dat volgens artikel 127, lid 1, onder b), van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 twee personen die „door de wettelijke bepalingen [worden] erkend als in zaken verbonden” worden geacht verbonden personen te zijn in de zin van artikel 70, lid 3, onder d), van het douanewetboek. Bij gebreke van een precisering welke handelaren moeten worden aangemerkt als personen die door de wettelijke bepalingen worden erkend als in zaken verbonden personen, gaat de verwijzende rechter ervan uit dat een contractuele relatie of een andersoortige rechtsbetrekking tussen handelaren kennelijk niet de enige factor is, omdat de Europese wetgever dit anders uitdrukkelijk zou hebben bepaald, maar dat er ook andere factoren in aanmerking moeten worden genomen. Voorts voorziet artikel 75, lid 5, vierde alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 niet uitdrukkelijk in de overlegging van een contract of een ander document betreffende de rechtsbetrekking tussen importeur en exporteur in verband met de betrokken invoer. De in deze bepaling uitdrukkelijk genoemde documenten werden door de importeur OGL Food niettemin ook overgelegd aan de douaneautoriteiten.
- 20 Voor het bewijs overeenkomstig artikel 75, lid 5, eerste alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/89[1] eiste de douaneautoriteit echter een handelscontract, dat de importeur niet heeft overgelegd. De verwijzende rechter is van oordeel dat de aan Lidl gerichte facturen, die de exporteur had opgesteld voor OGL Food en waarin de invoergoederen waren vermeld, als document alle noodzakelijke informatie over de levering bevatten, die ook in de btw-boekhouding van de importeur is opgenomen. Deze facturen moeten worden beschouwd als een bewijs van het bestaan van een contractuele relatie in het kader van een koopovereenkomst voor de ingevoerde goederen.
- 21 De verwijzende rechter is derhalve van oordeel dat een uitlegging van artikel 70, lid 1, van het douanewetboek, gelezen in samenhang met artikel 70, lid 3, onder d), van het douanewetboek en artikel 127, lid 1, onder b), van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447, noodzakelijk is voor de beantwoording van de vraag of, wanneer er geen handelscontract of een ander document betreffende de rechtsbetrekking tussen handelaren is overgelegd, maar in het licht van de omstandigheden van de zaak – namelijk: *i)* een toeleveringsketen tussen exporteur, importeur en afnemer op het eerste handelsniveau, waardoor de conclusie is uitgesloten dat er sprake is van toevallig

ontstane handelsbetrekkingen, en *ii*) informatie over tussen de importeur en de exporteur uitgereikte facturen, waaruit de betaling blijkt en die zijn opgenomen in zowel de boekhouding als de btw-verkoopboekhouding van de importeur – sprake is van omstandigheden waaruit contractuele handelsbetrekkingen tussen de exporteur en de importeur blijken en zij bijgevolg als „in zaken verbonden” of verbonden personen moeten worden aangemerkt, moet worden onderzocht of de aangegeven transactiewaarde van de betrokken invoergoederen door deze relatie werd beïnvloed.

- 22 De verwijzende rechter acht de beantwoording van deze vraag ook noodzakelijk omdat verzoekster zich voor haar stelling dat de aangegeven transactiewaarde juist is, beroept op de overeenstemming tussen de waarden van de aangegeven invoerprijs en de volgens de aftrekmethode berekende eenheidsprijs voor dezelfde goederen. Overeenkomstig artikel 142 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 wordt bij de vaststelling van de douanewaarde volgens deze methode uitgegaan van de prijs waartegen de ingevoerde goederen in de Unie worden verkocht, met uitsluiting van verkopen tussen verbonden personen in de zin van artikel 127, lid 1, van deze verordening. Volgens de verwijzende rechter dient het begrip „verbonden personen” in artikel 142, lid 4, onder b), van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 dan ook te worden uitgelegd.
- 23 Voorts merkt de verwijzende rechter op dat noch artikel 75 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891, noch enige andere relevante regeling uitdrukkelijk bepaalt dat het voor de importeur juridisch mogelijk is om de prijs van de ingevoerde goederen voor het eerst in het kader van het beroep tegen de beschikking van de douaneautoriteit voor douanedoeleinden volgens de aftrekmethode vast te stellen. De verwijzende rechter vraagt zich af of een ontkennend antwoord op deze vraag het recht van de importeur op een doeltreffende voorziening in rechte krachtens artikel 47 van het Handvest niet zou beperken. Voorts is de importeur, op basis van de volgens de aftrekmethode bepaalde prijs voor de litigieuze goederen, van mening dat de standaardinvoerwaarde die de Commissie voor de betrokken dag heeft vastgesteld voor uit de Republiek Turkije ingevoerde courgettes, aanzienlijk lager is dan de prijs waartegen dezelfde goederen in de Unie worden verkocht. Met andere woorden, zij betwist impliciet de door de Commissie voor die dag vastgestelde standaardinvoerwaarde. Bovendien heeft de importeur in de procedure bij de douaneautoriteit niet verklaard dat zij de waarde binnen de in artikel 75, lid 5, eerste alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 gestelde termijn volgens de aftrekmethode zou vaststellen. Aangezien bij niet-inachtneming van deze termijn overeenkomstig artikel 75, lid 5, tweede alinea, de gestelde zekerheid wordt verbeurd, rijst de vraag of de importeur deze waarde alleen binnen de termijn en in het kader van de procedure bij de douaneautoriteit kan vaststellen.
- 24 In de tweede plaats is de verwijzende rechter van oordeel dat de prejudiciële vraag over het vereiste om een handelscontract of een ander document met betrekking tot de rechtsbetrekking tussen handelaren over te leggen, mede moet worden beantwoord in het licht van het feit dat uit artikel 75, lid 5, vierde alinea, van

gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 niet rechtstreeks voortvloeit dat er sprake is van een verplichting om de „koopovereenkomst of een ander gelijkwaardig document” over te leggen ten bewijze van de prijs die voor de goederen moet worden betaald wanneer zij worden verkocht voor uitvoer (*argumentatum ex* artikel 70, lid 1, van het douanewetboek). De verwijzende rechter vraagt zich af of de douaneautoriteiten dit aspect moeten onderzoeken wanneer de importeur bewijzen van betaling van de invoerfactuur overlegt. De verwijzende rechter komt tot de slotsom dat deze vragen niet eenduidig kunnen worden beantwoord, hoewel zij niet alleen essentieel zijn voor een gemotiveerde rechterlijke beslissing, maar ook voor de beslechting van het geschil. Aangezien de factuur overeenkomstig artikel 145 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 een bewijsstuk in verband met de douaneaangifte is, moet het bepaalde in artikel 75, lid 5, vierde alinea, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891 – „de importeur [stelt] [...] alle documenten ter beschikking die nodig zijn voor de uitvoering van de relevante douanecontroles met betrekking tot de verkoop en de afzet van alle producten van de partij in kwestie” – dus doelen op een ander document inzake de „verkoop”, dus „naast de factuur”. In dit verband kan ervan worden uitgegaan dat alle vereiste documenten betreffende de verkoop, naast de factuur, ook de „koopovereenkomst of een ander gelijkwaardig document” omvatten.

- 25 Vervolgens beklemtoont de verwijzende rechter dat de douaneautoriteiten hebben vastgesteld dat de aangegeven invoerwaarde aanzienlijk hoger was dan de standaardinvoerwaarde die door de Commissie voor die dag was vastgesteld. De aangegeven invoerwaarde ligt niet alleen 8 % hoger dan de standaardinvoerwaarde [in welk geval een zekerheid moet worden gesteld overeenkomstig artikel 75, lid 2, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 2017/891], maar overschrijdt deze met 40,75 %. Volgens het toepasselijke systeem voor de sector groenten en fruit zijn de hoogte van het recht en de invoerprijs omgekeerd evenredig: hoe hoger de aangegeven invoerwaarde van deze goederen, hoe lager het recht, dat vanaf een bepaalde waarde zelfs nul is. Een importeur dient derhalve te bewijzen dat de door hem aangegeven hogere prijs niet opgedreven was teneinde geen douanerechten te hoeven betalen.
- 26 In dit verband houdt de verwijzende rechter rekening met de rechtspraak van het Hof van Justitie (met name de arresten van 12 december 2013, ██████████ e.a., C-116/12, en 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15), volgens welke de transactiewaarde de werkelijke economische waarde van ingevoerde goederen moet weergeven en rekening moet houden met alle daaraan verbonden aspecten die een economische waarde vertegenwoordigen. In het onderhavige geval bevat de aangifte van de importeur geen aspecten die een economische waarde vertegenwoordigen, die een hogere prijs zouden rechtvaardigen (bijvoorbeeld dat de verse courgettes een bijzondere kwaliteit hebben of biologische producten zijn). De aangegeven waarde ligt daarenboven aanzienlijk (zelfs abnormaal) hoger dan de gemiddelde waarde van soortgelijke ingevoerde goederen, wat volgens het arrest van 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15), voor de

douaneautoriteit voldoende reden kan zijn om de gerezen twijfel te rechtvaardigen en van de aangegeven invoerwaarde af te wijken.

- 27 Het volgende punt dat volgens de verwijzende rechter leidt tot onzekerheid omtrent de oplossing van de zaak, is de juiste uitlegging van de handelspraktijk „verkoop met verlies”. Naar het oordeel van de verwijzende rechter is de rechtspraak van het Hof van Justitie in het arrest van 19 oktober 2017, *Europamur AlimentacHon* (C-295/16), en in de beschikking van 7 maart 2013, *Euronics Belgium* (C-343/12), niet relevant voor de onderhavige zaak, aangezien zij betrekking heeft op het bewijs van de aangegeven douanewaarde van landbouwproducten die uit derde landen zijn ingevoerd. De verwijzende rechter wijst erop dat hij geen andere rechtspraak van het Hof van Justitie heeft gevonden waaruit een duidelijk antwoord op deze vraag kan worden afgeleid.
- 28 Ten slotte wijst de verwijzende rechter erop dat een uitlegging overeenkomstig artikel 267 VWEU ook noodzakelijk is ten behoeve van de rechtszekerheid, met name teneinde een eenvormige toepassing van het recht op het gebied van de douanewetgeving van de Unie te waarborgen. Een dergelijke uitlegging zou bijdragen tot de doeltreffendheid van het Unierecht en onder meer voorkomen dat de Unie belastinginkomsten misloopt.